

**Opinia Sieci Obywatelskiej Watchdog Polska
w sprawie dostępu do danych dotyczących wody, powietrza i klimatu, gromadzonych przez Instytut
Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy oraz ich rozpowszechniania
i wykorzystania.**

Opinia zawiera:

1. Uwagi podstawowe o prawie do informacji.
2. Określenie charakteru informacji gromadzonych przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy.
3. Wskazanie przepisów, na podstawie których Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy ma obowiązek udostępniania informacji dotyczących wody, powietrza i klimatu.
4. Określenie zakresu informacji gromadzonych przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy, które podlegają ponownemu wykorzystaniu.
5. Propozycję zmian umożliwiających ponowne wykorzystanie informacji gromadzonych przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy, w związku z pracami nad ustawą o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego.

I. Uwagi podstawowe o prawie do informacji na tle Konstytucji RP.

Wolności uzyskiwania i rozpowszechniania informacji w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej¹ ma złożony charakter. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na art. 51 ust. 1 Konstytucji RP, zgodnie z którym każdemu zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji. W tym miejscu należy podkreślić, iż na gruncie art. 10 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności² – który stanowi o tym, że „Każdy ma prawo do wolności wyrażania opinii. Prawo to obejmuje wolność posiadania poglądów oraz otrzymywania i przekazywania informacji i idei bez ingerencji władz publicznych i bez względu na granice państwowe. Niniejszy przepis nie wyklucza prawa Państw do poddania procedurze zezwoleń przedsiębiorstw radiowych, telewizyjnych lub kinematograficznych” – odwołał się do prawa do informacji publicznej i stwierdził, że z tego artykułu wynika prawo do wiedzy o działaniach władz publicznych. Europejski Trybunał Praw Człowieka odwołał się do art. 10 EKPC w sprawach: TASZ przeciwko Węgrom³, Młodzieżowa Inicjatywa na Rzecz Praw Człowieka przeciwko Serbii⁴, Österreichische Vereinigung zur Erhaltung, Stärkung und Schaffung eines wirtschaftlich gesunden land- und forstwirtschaftlichen Grundbesitzes przeciwko Austrii⁵ Wobec powyższego prawo do informacji (publicznej) stanowi prawo człowieka, a ETPC wskazuje, iż jest to fundament demokratycznego państwa prawa.

¹ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako: „Konstytucja RP”.

² Konwencja o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności z dnia 4 listopada 1950 r. (Dz.U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.), dalej jako: „EKPC”.

³ Wyrok z dnia 14 kwietnia 2009 r., skarga nr 37374/05.

⁴ Wyrok z dnia 25 czerwca 2013 r., skarga nr 48135/06.

⁵ Wyrok z dnia 28 listopada 2013 r., skarga nr 39534/07.

W Konstytucji RP osobno wskazano w art. 61 ust. 1 i 2 zakres prawa do informacji (publicznej) oraz podstawy ograniczania tego prawa (art. 61 ust. 3) i zasady na jakich odbywać ma się realizacja tego uprawnienia (art. 61 ust. 4):

Art. 61 ust. 1. Obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa.

2. Prawo do uzyskiwania informacji obejmuje dostęp do dokumentów oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, z możliwością rejestracji dźwięku lub obrazu.

3. Ograniczenie prawa, o którym mowa w ust. 1 i 2, może nastąpić wyłącznie ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa.

3. Tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, określają ustawy, a w odniesieniu do Sejmu i Senatu ich regulaminy.

Natomiast w art. 74 ust. 3 Konstytucji RP zawarte jest uprawnienie do wiedzy o stanie i ochronie środowiska (przepis ten stanowi, że „Każdy ma prawo do informacji o stanie i ochronie środowiska”). Wskazane wyżej trzy uprawnienia należy, mimo ich osobnego uregulowania, rozpatrywać jako jedną wolność uzyskiwania informacji oraz wiążącego się z tym rozpowszechniania. Oczywiście inny będzie zakres ustawowych gwarancji realizacji tych uprawnień w postaci określonych procedur.

II. Charakter informacji gromadzonych przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy.

Na gruncie art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji każda informacja gromadzona przez organy władzy publicznej, osoby pełniące funkcje publicznej, czy też inne osoby oraz jednostki organizacyjne w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa podlegać będzie prawu do informacji. Dane meteorologiczne (informacje gromadzone przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy, dalej jako „IMI GW” dotyczące powietrza, wody, klimatu) bezwzględnie stanowią informację, która podlega prawu określone w art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji. Nie zmienia samego zakresu prawa do informacji treść art. 74 ust. 3 Konstytucji RP. Jednakże zgodzić się należy z Bogusławem Banaszakiem, iż „Prawo do informacji o stanie i ochronie środowiska łączy się z prawem do informacji ustanowionym w art. 61 (zob. komentarz do art. 61). Nie stanowi jednak jego prostego powtórzenia, ale wprowadza do niego nowe elementy odnoszące się wyłącznie do środowiska i tym samym zawężające zakres przedmiotowy samego prawa do informacji. Równocześnie art. 74 ust. 3 zapewnia szerszy zakres podmiotowy niż art. 61 (por. A. Szmyt, W sprawie interpretacji art. 61 Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 roku, Prz. Sejm. 1999, Nr 6, s. 68)”⁶.

⁶ B. Banaszak. Komentarz do Konstytucji RP. Legalis.

W tym ujęciu na władzach publicznych, ale też podmiotach wykonujących zadania publiczne, ciąży obowiązek udostępniania każdemu informacji o środowisku (wodzie, powietrzu, klimacie).

III. Podstawowe uwagi o ustawowych regulacjach dotyczących dostępu do informacji związanych z IMiGW.

Rozważania o ustawowych procedurach dotyczących dostępu do danych meteorologicznych (informacji o środowisku – wodzie, powietrzu, klimacie) należy poprzedzić podstawowymi uwagami dotyczącymi ustawy o dostępie do informacji publicznej⁷. Zamierzeniem ustawodawcy była realizacja obowiązku wynikającego z art. 61 ust. 4 Konstytucji RP. Stworzenie ustawowych gwarancji realizacji art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP miało zapewnić pełną realizację prawa do informacji. W istocie ustawa o dostępie do informacji publicznej stanowi podstawowy akt prawny, z którego wynika procedura dostępu do informacji (publicznej). Jednakże, w ustawie tej pozostawiono, moim zdaniem, niekorzystne z punktu widzenia realizacji Konstytucyjnego prawa rozwiązania umożliwiające odrębne regulacje procedury dostępu do informacji (publicznej). Zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi, pod warunkiem że nie ograniczają obowiązków przekazywania informacji publicznej do centralnego repozytorium informacji publicznej, o którym mowa w art. 9b ust. 1, zwanym dalej „centralnym repozytorium”. Na tym tle zarysowały się liczne spory sądowe, które opisane zostały w uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9 grudnia 2013 r., sygn. akt I OPS 8/13.

Jednakże dla niniejszego rozważania ważnym jest to, że IMiGW jest podmiotem zobowiązanym na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej – por. m. in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 10 października 2011 r., sygn. akt II SAB/Wa 131/11.

Ustalenia wymaga jednakże – z uwagi na Prawo wodne⁸ oraz ustawę o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko⁹ w związku z treścią art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej – która regulacja (ustawa) będzie miała zastosowanie w przypadku wniosku o udostępnienie informacji dotyczących środowiska – wody, powietrza, klimatu.

W pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę na treść art. 110 Prawa wodnego:

Art. 110 ust. 1. Właścicielem informacji zbieranych i przetwarzanych w wyniku realizacji standardowych procedur przetwarzania informacji przez państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną, państwową służbę hydrogeologiczną oraz państwową służbę do spraw bezpieczeństwa budowli piętrzących jest Skarb Państwa.

⁷ W brzmieniu przed zmianami dotyczącymi wyłączenia rozdziału 2a związanego z ponownym wykorzystywaniem informacji publicznej.

⁸ Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 469 ze zm.).

⁹ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.).

2. W imieniu Skarbu Państwa informacją, o której mowa w ust. 1, rozporządzają, odpowiednio - Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny.
3. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej jest obowiązany udostępniać nieodpłatnie informacje o stanie atmosfery i hydrosfery, przetwarzane w wyniku realizacji standardowych procedur, organom władzy publicznej oraz właścicielom wód lub działającym w ich imieniu zarządcom, jak również uczelniom, instytutom badawczym oraz jednostkom naukowym Polskiej Akademii Nauk na potrzeby badań naukowych i dydaktycznych.
4. Państwowy Instytut Geologiczny jest obowiązany udostępniać nieodpłatnie zebrane informacje o stanie zasobów wód podziemnych, przetwarzane w wyniku realizacji standardowych procedur, organom władzy publicznej, jak również uczelniom, instytutom badawczym oraz jednostkom naukowym Państwowej Akademii Nauk na potrzeby badań naukowych i dydaktycznych.
5. Informacje, o których mowa w ust. 3 i 4, udostępnia się w zakresie niezbędnym do wykonania zadań ustawowych.
6. Udostępnione informacje, o których mowa w ust. 3 i 4, nie mogą być przekazywane innym podmiotom do wykorzystywania ich w celach komercyjnych.
7. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny przekazują odpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacje zbierane i przetwarzane w wyniku realizacji standardowych procedur innym odbiorcom niż określeni w ust. 3 i 4, a wpływy z tego tytułu stanowią dochód budżetu państwa.
8. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny przekazują odpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacje pozyskane w wyniku procedur innych niż standardowe, a wpływy z tego tytułu stanowią odpowiednio ich przychód.
- 8a. Przekazanie informacji do ponownego wykorzystywania, o którym mowa w ust. 7 i 8, następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2014 r. poz. 782 i 1662).
9. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, standardowe procedury zbierania i przetwarzania informacji przez państwową służbę hydrologiczno-meteorologiczną oraz państwową służbę hydrogeologiczną, uwzględniając rodzaje i nazwy procedur właściwych dla każdej ze służb.

Ustęp pierwszy art. 110 Prawa wodnego dotyczy określenia „właściciela” informacji zbieranych i przetwarzanych w wyniku realizacji standardowych procedur. Ustęp drugi dotyczy kwestii rozporządzania tymi informacjami. Dopiero kolejne ustępy dotyczą kwestii udostępnienia przez IMiGW informacji związanych ze środowiskiem. Ustępy 3 i 4 dotyczą udostępniania informacji związanych ze środowiskiem określonym w nich podmiotom, ustępy 5 i 6 odnoszą się zaś do zasad i warunków udostępniania tym określonym podmiotom informacji. Natomiast ustępy 7 i 8 dotyczą ponownego wykorzystywania informacji, które – zgodnie z art. 8a – ma się odbywać na podstawie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Z tej wyłącznie sygnalizacyjnej analizy wynika, że przepis art. 110 Prawa wodnego nie wskazuje procedury dostępu do informacji związanych ze środowiskiem w przypadku, w jakim udostępnienie tych informacji nie dotyczy podmiotów wskazanych wyraźnie w przepisie. Artykuł 110 Prawa

wodnego nie wskazuje także odrębnej procedury ponownego wykorzystywania informacji przez te podmioty.

Dlatego też, zgodnie z art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, należy rozważyć, czy w tym wypadku nie będzie miała pierwszeństwa ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – co wyżej sygnalizowałem.

Zgodnie z art. 1 pkt 1 lit. a, ustawa ta określa zasady i tryb postępowania w sprawach udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie. Nadto należy zauważyć, iż ustawa ta nie stwarza możliwości odmiennej regulacji dostępności informacji tzw. środowiskowych na podstawie innych ustaw. Ustawa nie zawiera bowiem regulacji analogicznej do art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, co wynika wprost z art. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Art. 2 ust.1. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 182, poz. 1228).

2. Przepisów ustawy, z wyjątkiem działu II, nie stosuje się do spraw uregulowanych w przepisach ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe (Dz.U. z 2012 r. poz. 264 i 908).

Istotne znaczenie ma również art. 3 ust. 1 pkt 9 cytowanej ustawy, zgodnie z którym przez organ administracji rozumie się:

- a) ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej, organy jednostek samorządu terytorialnego,
- b) **inne podmioty, gdy są one powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do wykonywania zadań publicznych dotyczących środowiska i jego ochrony (wyłączenie – S.O.).**

Nie ulega wątpliwości, że IMiGW, w związku z treścią art. 102 ust. 1 i 103 Prawa wodnego jest podmiotem powołanym z mocy prawa do wykonywania zadań publicznych dotyczących środowiska i jego ochrony.

Jednakże należy rozstrzygnąć jeszcze, czy informacje dotyczące środowiska (wody, powietrza, klimatu) wchodzi w zakres przedmiotowy analizowanej ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 8 tejże ustawy organy administracji są obowiązane do udostępniania każdemu informacji o środowisku i jego ochronie znajdujących się w ich posiadaniu lub które są dla nich przeznaczone.

Natomiast art. 9 ust. 1 pkt 1 stanowi o tym, że udostępnieniu, o którym mowa w art. 8, podlegają informacje dotyczące (m.in.): stanu elementów środowiska, takich jak: **powietrze, woda**, powierzchnia ziemi, kopaliny, **klimat**, krajobraz i obszary naturalne, w tym bagna, obszary nadmorskie i morskie, a także rośliny, zwierzęta i grzyby oraz inne elementy różnorodności

biologicznej, w tym organizmy genetycznie zmodyfikowane, oraz wzajemnych oddziaływań między tymi elementami (*wytluszczenie – S.O.*).

Wobec powyższego spełniony jest zakres podmiotowy i przedmiotowy ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w odniesieniu do informacji gromadzonych przez IMiGW w zakresie powietrza, wody, klimatu – w zakresie, w jakim dostęp nie jest realizowany przez podmioty wymienione w art. 110 ust. 3 i 4 ustawy Prawo wodne i w zakresie, w jakim nie dotyczy ponownego wykorzystywania informacji.

Poza zakresem przedstawionej analizy jest tryb realizacji tych uprawnień, który wynika z działu II ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Jednakże sygnalizacyjne wskazują, iż realizacja tego uprawnienia może wiązać się z opłatami. Jednakże zarówno tryb ich wyznaczania, jaki i stawki wynikają w art. 26-28 wskazanej ustawy oraz z Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie opłat za udostępnianie informacji o środowisku z dnia 12 listopada 2010 r.¹⁰

Nadto, co należy z całą stanowczością podkreślić, informacje uzyskane z IMiGW na podstawie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko mogą być w dowolny sposób rozpowszechniane. Prawo do informacji należy rozpatrywać holistycznie, jako całość, co sygnalizowane było w pierwszej części opinii. Z tytułu korzystania i rozpowszechniania informacji gromadzonych przez podmioty wykonujące zadania publiczne, co do których nie zachodzą zasady wyłączenia jawności, nie można ponosić konsekwencji.

IV. Ponowne wykorzystywanie informacji dotyczących IMiGW odnoszących się do wody, powietrza, klimatu.

Powyżej sygnalizowano, że art. 110 Prawa wodnego zawiera regulacje dotyczące ponownego wykorzystywania informacji. Ustępy 7 i 8 wskazanej jednostki redakcyjnej zawierają rozwiązania przesądzające o zaistnieniu odpłatności w przypadku udostępnienia informacji zbieranych i przetwarzanych w wyniku realizacji standardowych procedur oraz informacji pozyskanych w wyniku procedur innych niż standardowe **w celu ponownego wykorzystania informacji**. Z tym zastrzeżeniem, iż w przypadku „standardowych procedur” wpływy z tego tytułu stanowią dochód budżetu państwa, a w przypadku „innych niż standardowe procedury” – wpływy z tego tytułu stanowią odpowiednio przychód państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej, państwowej służby hydrogeologicznej oraz państwowej służby do spraw bezpieczeństwa budowlı piętrzących.

Zgodnie z art. 110 ust. 8a Prawa wodnego, ponowne wykorzystywanie informacji odbywa się na gruncie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej.

---

¹⁰ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie opłat za udostępnianie informacji o środowisku (Dz.U. Nr 215, poz. 1415).

Pierwszą kwestią – zasadniczą – wymagającą wyjaśnienia, jest wyłączenie stosowania przepisów o ponownym wykorzystaniu informacji w zakresie podmiotowym wynikającym z art. 23a ust. 3 pkt 4 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zgodnie z jego treścią „przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do uczelni, Polskiej Akademii Nauk ani jednostek naukowych w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, w zakresie informacji publicznych służących ich działalności badawczej oraz dydaktycznej”. Bezspornie IMiGW, zgodnie z art. 2 pkt 9 lit. c Prawa wodnego, należy zaliczyć do jednostek naukowych. Jednakże zwrócić należy uwagę, iż wyłączenie podmiotowe dotyczy tylko zakresu działania tych jednostek w obszarze działalności badawczej oraz dydaktycznej.

Ponownie należy zwrócić uwagę na treść art. 103 Prawa wodnego, z którego wynika, iż działalność edukacyjna (dydaktyczna) stanowi wyłącznie jedno z wielu zadań IMiGW, co również znajduje odzwierciedlenie w § 7 i 8 Statutu IMiGW¹¹. **Zatem wyłącznie w zakresie badawczym § 8 pkt 2 Statutu IMiGW oraz w zakresie zadań edukacyjnych nie będą miały zastosowania przepisy o ponownym wykorzystywaniu informacji IMiGW dotyczących wody, powietrza, klimatu.**

Jednocześnie, na gruncie przepisów art. 110 ust. 7 i 8 Prawa wodnego, w związku z treścią art. 23a ust. 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej, wyznaczenie opłaty w ponownym wykorzystaniu informacji publicznej nie może naruszyć normy wynikającej z art. 23c ust. 1 i 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej („maksymalna opłata”).

Podkreślam, iż nie ma przeszkód dla ponownego wykorzystywania informacji gromadzonych przez IMiGW poza wyżej wskazanym wyłączeniem.

W tym względzie za niewłaściwe należy uznać propozycje zmian, przedstawione w projekcie ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego¹². W art. 3 pkt 3 zawarte ma być wyłączenie podmiotowe, **które nie zawiera aktualnego – wąskiego i pożądanego wyłączenia dotyczącego tylko działalności badawczej oraz dydaktycznej.**

Nadto, poczynione zastrzeżenie ujęte w projektowanym przepisie art. 3 („chyba że informacja ta stanowi informację publiczną podlegającą udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej”) jest nieprecyzyjne i będzie budziło liczne wątpliwości¹³.

Z uwagi na brzmienie projektowanej treści art. 3 pkt 3 ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, jako nielogiczna jawi się projektowana zmiana w przepisach obowiązujących, tj. w art. 30 Prawa wodnego. Skoro przepisy ustawy o ponownym wykorzystaniu informacji sektora publicznego w zakresie podmiotowym w całości wyłączają IMiGW z zakresu ponownego wykorzystywania, to Prawo wodne nie może odsyłać do tych przepisów.

¹¹ Statut z dnia 14 października 2009 r., Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej (http://www.imgw.pl/attachments/608_statut2009.pdf).

¹² Sejm VII kadencji, druk nr 141 z 16 grudnia 2015 r. (<http://www.sejm.gov.pl/Sejm8.nsf/druk.xsp?nr=141>).

¹³ Również negatywnie o tym rozwiązaniu w opinii Sieci Obywatelskiej Watchdog Polska - <http://siecobywatelska.pl/siec-watchdog-krytycznie-o-projekcie-ustawy-przygotowywanej-latami/>

Ponadto, projektowane przepisy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego nie wpływają w żadnym zakresie na uprawnienia wynikające z ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Konkluzje:

1. Informacje gromadzone przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy stanowią informację publiczną,
2. Informacje gromadzone przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy powinny być udostępniane na podstawie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
3. Informacje gromadzone przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy, udostępniane na podstawie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, mogą być dowolnie rozpowszechniane.
4. Informacje gromadzone przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy mogą być wykorzystywane ponownie poza tymi informacjami IMiGW, które służą działalności badawczej raz dydaktycznej.

12 stycznia 2016

Szymon Osowski